

Nits d'estrena

La vida nocturna de les ciutats i els seus personatges han assolit darrerament un gran protagonisme. Per això, en el futur ens ocuparem de mostrar les nostres ciutats amb colors de neó.

Aquest text és la presentació d'una nova secció d'EL TEMPS. Cada setmana els periodistes Josep Sandoval i Carles Gàmez —Sandoval & Gàmez, entre nosaltres— ens relataran l'activitat nocturna de les nostres ciutats. Junts s'ocuparan d'explicar-nos els esdeveniments més rellevants de les nits de Barcelona i València. D'allò que es cou i se celebra als temples de la frivolitat de totes dues ciutats. De mica en mica, sense perdre de vista l'actualitat, ens aniran presentant els *Vips*: senyors i senyores d'aspecte saludable amb vestits de luxe que sempre somriuen a les fotografies. Ells són els reis i les reines de la nit, els activistes de les nostres ciutats en amagar-se el sol. Nosaltres no ens ho volem perdre.

TOTES LES NITS, AMUNT I AVALL

Barcelona és una ciutat ben estranya. De nit, especialment. Per això, les sortides dels *Vips* es concentren en l'Up and Down, que és una mena de *sancta sactorum*, el temple de la frivolitat amb roba de luxe. Com tota bona comunitat que es preï de ser-ho, no hi manquen, de tant en tant, les festetes amb sevillanes, que en aquest cas no vol dir dones de Sevilla, sinó la dansa que es fa i es desfà, mentre les senyores belluguen el cul i els homes tracten de no aparentar una pollastroneria (vocable que

s'utilitza ací per no escriure *amariconament*), mentre es posen seriosos i aixequen els braços posant cara de dur molt mala llet. Són quatre temps (la dansa), que permet un bon seguit de fotografies quan el personatge és prou popular. I això és el que va passar, l'altra nit quan, a les sessions que organitzen tots els dimecres en Sifón Sagnier i en Rafael Plaza, van dur Alvarito Domeq per fer-li un homenatge.

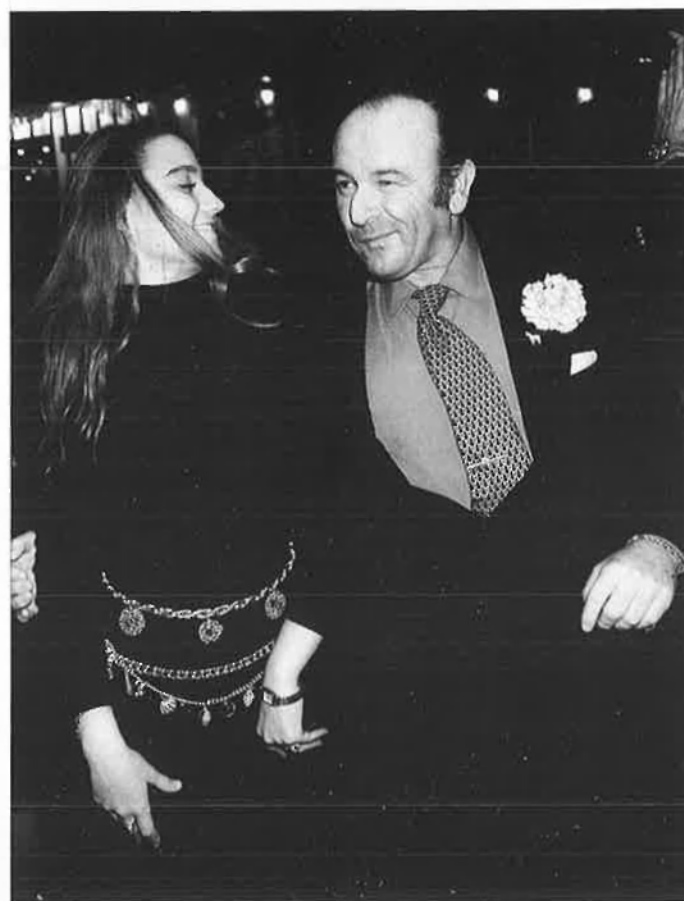
La cosa venia de lluny. Perquè la gent de l'Up han estat durant uns anys fent uns creuers cap a la Fira d'Abril i una de les excursions, quasi obligada, era anar a can Domeq, que es diu Els Alburejos, i fer un esmorzar-dinar amb una minicursa de braus perquè els més xulos puguin demostrar que els tenen (els atributs masculins), millor posats que tots els altres. Més d'un s'endú unes rebolcades i un esglai, però ja té la fotografia, que és l'important.

Bé, tornem a l'Up. Van fer la festeta. I van portar dos grups: Los Amigos i Aires del Sur, per posar la música escaient. I van servir *fino* i li van donar, a l'Alvarito, el *bastón de mando* de la casa, que es feia per primera vegada. I aleshores, l'Alvarito va ballar.

Hi havia gent, molta. Van venir els germans Balanà, que són els fills del propietari de la Monumental, "sede de mis éxitos", com va dir el *rejoneador*, i que es diuen

Manuel Gabarro al costat de Maria José Jiménez, ex de Pedro de Felipe.

Mari Cruz Pulido ballant sevillanes amb l'Alvarito Domeq.

Pere i Nena. Hi havia gent habitual, que ja anirem coneixent a partir d'aquestes quatre ratlles setmanals.

Va haver-hi, però, dues coses remarcables. La prime-

ra va ser la presència de la Maria José Jiménez, que això, a pèl, no els deu dir res. Ni a vostès ni a qualsevol dels companys de la *press* que hi havia fent fotografies.

Però la Maria José és l'ex d'en Pedro de Felipe, el que ara surt amb la Bárbara Rey (i va de veres). L'ex, que cuida els quatre fills del matrimoni, un d'ells futbolis-

ta i habitual acompanyant de la Chabeli Iglesias, deu pensar que "a les penes, punyalades" i es va llançar a les sevillanes. Ho va fer tenint com a parella Manolo Gabarró, que

Juan Sagnier, Gunilla Von Bismark (que de tant en tant es deixa caure per aquí) i Rafael Plaza..

Júlia Otero, que ja ha baixat de *La Lluna*, amb la Paloma Picasso.

Balala Puig amb Joan Cirera i la Marivi Dominguín a la festa del Tropical.

Aquesta és Dolly Fontana, la reina de la nit.

El doctor Antoni Tàpia, que ho arregla tot, amb Oriol Regàs, l'amo de l'Up and Down.

Alvarito Domecq, en un moment de repòs, amb Ana de Aguilera.

té una empresa d'electrodomèstics que es diu Soncosa. O sigui que la cosa va bé.

Amb tot, la cosa més estranya es va produir quan tothom va buscar per la sala la *vedette* Tania Doris i l'empresari Matias Colsada, íntims amics. Almenys ho eren fa uns anys, quan la Tania es va presentar a Madrid amb la revista *Un trono para Tania*. Per aquelles dades, l'Alvarito, qui es veia molt enamorat, li va regalar un cavall blanc a la Tania. Ella es va endur l'animal fins a Gavà, on viu, i molts van assegurar que també es va endur el cor de l'Alvarito. Mai es va poder confirmar si ell es va comprar una caseta per estar més prop d'ella. Però tothom ho va donar per fet. Ara, amb aquesta manca d'assistència a l'homenatge, s'ha vist ben clar que el Colsada —de sempre lligat a la Tania, però mai tampoc ningú ho ha confirmat, ni els mateixos interessats—, ha estat atacat pel dimoni de la gelosia, que sempre són molt mals consellers.

.....
DOLLY FONTANA, LA
REINA DE LA FESTA

Ens anirem acostumant a ella, perquè és la verdadera reina de la nit. Cada vegada que riu, s'emporta les mirades dels homes i quasi l'enveja de les dones. Té una figura, pot ser una mica mancada de carn, que fa que tota la roba que es posi li caigui bé. És l'amfitriona perfecta per a qualsevol acte. És la companya de l'Oriol Regàs i li fa de directora de l'Up and Down. Ella controla, ella fa i desfà. Però mai ningú l'ha vist ballant sevillanes. Això és un gran què. Però potser també un gran defecte: la

societat catalana, quan es posa, és que es posa de veritat.

.....
PALOMA, LA DE LA
POCA VEU

És simpàtica, bastant més menuda del que s'espera (quan no l'has vista mai). Porta el cognom Picasso dins del pit i sempre va acompanyada pel seu marit, que és sud-americà, i per un amic del marit. Van sempre junts a tot arreu, i ningú s'explica el perquè. Són com la Sagrada Família, però amb un toc de frivolitat. Ella, la Paloma, que és molt llesta, ha fet el seu perfum, ulleres de sol i dissenya les seves joies, que es venen a tot el món. Va venir de la mà de la Júlia Otero, i se'n van anar a sopar plegats, el triumvirat, la Júlia i el marit de la Júlia, que treballa a TV3 i es diu Ramon Pellicer. I la cosa es va convertir en perillosa quan la Paloma es va quedar sense veu. Ella, tota maca, guarnida per Saint Laurent quasi amb un pit fora (però ja li havien vist els dos i tota la resta al cinema), i emblanquinada per tot maquillatge, obria la boca i no sortia res. El marit i l'amic comú es van quedar espantats: si se'n va la veu, qualsevol dia se'n pot anar ella. I això pot ser molt perillós per a la seva supervivència, la dels tres. O millor dit, la dels dos. Tot va quedar, però, en un bon esglai, que li va passar quan es va prendre un *bullshot* (cua de bou, tequila, pebre i vodka), que li va preparar l'Ignacio, el *maitre* de l'Up, i que és el millor del món a l'especialitat.

.....
BALALA, LA, LA, LA

Es diu Balala Puig i té una botiga de roba per a senyores

Chelo Miralles.

que vulguin ser com l'Angela Channing. És a dir, amb els seus vestits es pot anar de Falcon Crest a Dallas, tot passant per Dinastia. És una dona guapa, simpàtica, rossa i amb molta marxa. I, sense cap motiu concret (no era ni el sant ni l'aniversari), va fer una festa a Tropical, que és la cara de l'estiu de l'Up i el sol de l'hivern català. I allà vam anar tots plegats. Entre les dones maques hi havia la Mariví Dominguín, ara més maca que mai des que el doctor Antoni Tàpia li va recompondre la cara amb una tècnica nova que consisteix a estirar la pell i el múscle. Com que la resta del cos té d'allò més bé, doncs tots contents.

La Mariví va fer costat quasi tota la nit amb Juan Cirera, que és l'assessor del delegat del Govern a Catalunya, i una de les persones més entranyables que un pugui trobar a qualsevol lloc de la terra.

.....
SARAUS ENTRE BOLERO
I BOLERO

Entre els saraus socials que animen la temporada valenciana, la festa de la discoteca Distrito 10 a la ciutat de València és, sens dubte, una de les que tenen una convocatòria més bulliciosa. Carlos Llobet —impecable com un maniquí de Cortefiel—, director de Distrito 10, acon-

Rosita Amores.

Toni Peix.

segueix reunir cada any un nombrós grup de rostres populars del món del teatre, el cinema, l'esport, etc. La festa, celebrada el passat divendres dia 10, va premiar entre altres el president del València Club de Futbol, Artur Tuzón, l'escriptor Juan José Millás, l'entrenador Víctor Espárrago, el sollicitadíssim Manuel Bandera, l'interpret revelació de *Las cosas del querer* i antic ballarí del ballet de Bibí Andersen. Entre les premiades hi havia també Xelo Miralles, rostre dels telenotícies de la Televisió Valenciana. La Miralles s'ha guanyat al llarg d'aquests primers quatre mesos de funcio-

nament del canal autonòmic l'aplaudiment general. Més controvertida ha estat l'actuació de Joan Monleon, amb el seu *show* diari, sobretot a parer d'alguns crítics, que no li perdonen l'exuberància *kitsch* que sempre acompanya el cantant-actor. Però el Monle dorm tranquil, sobretot sabent que hi ha més de cinquanta patrocinadors en la llista d'espera per al seu *show*.

I sense eixir del Monleoníssim, per ordenar-li la *troupe* diària de visitants que omple el seu programa, Joan Monleon compta amb la participació de Toni Peix com a relacions públiques. El Peix, a més, s'encarrega de

dirigir dos dels locals més concorreguts de la nit local, el Bolshoi i el Music Hall Rialto. Precisament en aquest darrer es presentava fa uns dies Salomé, que entre bolero i bolero despertava nostàlgies amb el seu immortal *Se'n va anar*. I una sala de festes, Los Molinos, al port de València, presenta aquestes nits l'espectacle *Sis mamelles i tres culs*, per a major glòria de Rosita Amores i Clara Esmeralda. L'Amores, que ha passejat la seua pitrera per tota la geografia valenciana, anuncia el pròxim debut a l'emblemàtic Molino de Barcelona.

Un altre que prepara les seues maletes, però carrega-

des de tuls, sedes i velluts, és Francis Montesinos, el modista valencià que presentarà la seua col·lecció tardor-hivern 90-91 a la passarel·la Cibeles de Madrid el pròxim divendres 23 de febrer. Francis s'ha inspirat en els anys de la postguerra per a la seua col·lecció, i en les figures que dins i fora de l'estat espanyol configuraren aquells anys. Així, Juan Gil-Albert donarà nom a una sèrie de camises, i com ja és habitual en el dissenyador valencià, la desfilada es tancarà amb una sorpresa amb sabor a plomes i lluentons.

Josep Sandoval
Carles Gàmez